

Małgorzata Kamińska, Mirosława Andrzejowska, Grażyna Orlińska, Teresa Węgrzynowicz

---

Wieliszew, gm. Skrzyszew, woj.
warszawskie, St. 1, AZP: 52-66

Informator Archeologiczny : badania 23, 45

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przez kilka obiektów nieruchomych, w tym budynek naziemny (?) o konstrukcji słupowej, być może rodzaj zadaszenia nad piecem (?) i jamę tej kultury z licznym inwentarzem ceramicznym;

— osadnictwo ludności kultury przeworskiej, przede wszystkim z młodszego okresu przedrzymskiego, a także w mniejszym natężeniu

— z okresu wpływów rzymskich; poświadczone przez znakomitą większość zarówno odkrytych obiektów nieruchomych, jak i źródeł ruchomych. Znaczna większość z nich pochodzi z młodszego okresu przedrzymskiego, a część należy odnieść do wczesnego okresu wpływów rzymskich (prawdopodobnie półziemianka, a także luźne znalezisko srebrnego denara Antoninusa Piusa) oraz późnego okresu wpływów rzymskich (m. in. obiekt — duże wolnostojące, zagłębione w calcu naczynie zasobowe typu Krausengefässe oraz nieliczna ceramika siwa wykonana przy użyciu koła garncarskiego);

— ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, wyłącznie w formie luźnego materiału ceramicznego, raczej z rozwiniętych (końcowych) faz wczesnego średniowiecza (XIII wiek?).

Całość materiałów zabytkowych oraz dokumentacja z badań zdeponowane są w Pracowni Archeologicznej PP PKZ O/Poznań.

Badania będą kontynuowane.

Toruń, St. 19 patrz okres rzymski

Wieliszew, gm. Skrzyszew,
woj. warszawskie,
St. 1, AZP: 52-66

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Kamińska, przy udziale mgr Mirosławy Andrzejowskiej i mgr Grażyny Orlińskiej. Konsultacja merytoryczna doc. dr. hab. Teresy Węgrzynowicz. Finansował: Wojewódzki Konserwator Zabytków m. st. Warszawy. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury grobów kloszowych, ślady osadnictwa średniowiecznego i paleolitycznego.

Badania stanowiły kontynuację wykopalisk z lat 1986-1988. Prace prowadzono w sektorach północnym, południowym i zachodnim stanowiska, bezpośrednio sąsiadujących z obszarem przebadanym w ubiegłych sezonach. Ich celem było rozpoznanie zasięgu występowania cmentarzyska. Od zachodu jego granicę wyznaczała ogromna przyzma nawozu, uniemożliwiająca dalsze działania wykopaliskowe w tym rejonie.

Odstoniono i wyeksplorowano 4 obiekty kultury grobów kloszowych (3 groby kloszowe, 1 grób jamowy) oraz 1 jamę nowożytną.

Groby zlokalizowane były w zachodniej i południowo-zachodniej strefie cmentarzyska. Zarówno swą budową jak i zestawem naczyń nie różniły się od już znanych z Wieliszewa.

Obiekt nowożytny wystąpił w północno-zachodniej części stanowiska, pozbawionej obiektów kloszowych. Jama o wypełniku wyraźnie warstwowanym, w kształcie zbliżona była do regularnego walca szerokości 0,60 m, w górnych partiach rozszerzającego się do 1,50 m i wysokości 1,25 m. Jej ściany i dno wyłożone były warstwą gliny miąższości 0,10-0,30 m. Zawierała ok. 1/2 naczynia wykonanego na kole, pochodzącego zapewne z XV-XVI w. p.n.e. Obiekt ten być może służył do produkcji dziegiu.

Ponadto w południowym oraz pojedynczo północnym rejonie stanowiska, poza zasięgiem występowania obiektów archeologicznych rejestrowano nieliczny materiał krzemienno-schyłkowo-paleolityczny i wnikomej części mezolityczny (głównie półwytwory — wióry, często ze śladami dwupiętowości oraz 2 rdzenie, 1 tyliczak typu Stawinoga).

Ustalono przybliżony zasięg cmentarzyska, stwierdzając brak materiału zabytkowego kultury grobów kloszowych w północnym i południowym pasie stanowiska, jak i w strefie wschodniej rozpoznanej już w sezonie 1987. Jest możliwe, że cmentarzysko ciągnie się w kierunku zachodnim, lecz teren ten jest niedostępny ze względu na leżącą ogromną hałdę nawozu, składowanego tam od wielu lat przez pracowników PGR-u.

Biorąc pod uwagę powyższe dane nie przewiduje się kontynuowania badań.

Zadowice, gm. Godziszewo, woj. kaliskie St. 1a patrz okres rzymski
Złotopole, gm. Lipno woj. włocławskie St. 2 patrz okres halstycki